

kendte internationale betegnelse svarende dansk betegnelse har man anvendt udtrykket „teknisk samarbejde“, selvom denne betegnelse endnu ikke fuldt ud er trængt igennem i dansk sprogbrug.

Ved „teknisk bistand“ forstås bistand, der uden direkte investering skal bidrage til fremme af et lands økonomiske udvikling, herunder indbefattet bistand på det undervisningsmæssige og forskningsmæssige område. Dette står i modsætning til økonomisk bistand, hvorved forstås hjælp uden forbindelse med teknisk bistandsydelse, f. eks. i form af langvarig kreditgivning, samt til humanitær bistand, hvorved tænkes på afhjælpning af øjeblikkelige nødstilstande. Den økonomiske og humanitære bistand falder udenfor rådets ressort, bortset fra tilfælde hvor sådan bistand har direkte relation til konkrete tekniske bistandsprojekter.

Rådet skal vejlede regeringen med hensyn til retningslinierne for Danmarks bistandsvirksomhed, herunder være rådgivende med hensyn til Danmarks deltagelse i internationale programmer — (FN's udvidede program for teknisk bistand, FN's Specialfond m. m.) — og den tekniske bistandsindsats, Danmark yder direkte til udviklingslandene på bilateral basis. Rådet skal endvidere vejlede dels ved tilrettelæggelsen her i landet af en oplysningsvirksomhed om internationalt samarbejde, særlig med henblik på udviklingslandene dels ved undersøgelser, der må anses for nødvendige forudsætninger for arbejdet i udviklingslandene.

Rådet forudsættes normalt at træde sammen een gang om året, men skal i øvrigt kunne afholde møder efter egen bestemmelse. På det normale årlige møde skal rådet godkende styrelsens beretning, indeholdende hovedpunkterne for regnskabet for det forudgående år. Endvidere skal det godkende det af styrelsen forelagte program for det følgende år indeholdende retningslinier for årets arbejde samt et skøn over på den ene side udgifter til projekter, kurser, stipendiatmodtagelse, oplysningsarbejdet, administration o. s. v. og på den anden side indtægter i form af indsamlede midler og bevillinger fra staten. Det forudsættes, at rådet på grundlag af beretning og program har en udførlig drøftelse af omfang, placering og tilrettelæggelse af den danske bistandsindsats, herunder fremkommer med forslag til ændringer og udvidelser.

Da rådet har en omfattende medlemskreds og ikke kan forventes at træde sammen ofte, vil det være nødvendigt ikke alene at overlade det uøvede arbejde på dette område til den i § 3 omhandlede styrelse og dennes underorganer, men også lade styrelsen selv træffe beslutninger af vidtrækkende betydning. Eksempelvis må spørgsmålet

om et bilateralt projekts egnethed, ansøgning om midler til dets iværksættelse m. m. behandles af styrelsen.

Ad § 2.

Tanken er at skabe et organ, i hvilket alle institutioner, sammenslutninger og foreninger, der er interesseret i bistandsarbejdet samt den i øvrigt fornødne sagkundskab kan blive repræsenteret og få lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende. Der vil ligeledes være mulighed for som medlemmer at udpege en eller flere repræsentanter for de øvrige nordiske lande med henblik på at sikre en vis koordination med disses bistandsarbejde.

Der skabes ikke med loven nogen ret til repræsentation, og det overlades til udenrigsministerens skøn efter samråd med de særligt interesserede ministerier, hvilke institutioner der bør opfordres til at foretage indstilling om medlemmer.

Ad § 3.

Styrelsen, der til en vis grad får beføjelser som det nuværende Regeringsudvalg for teknisk bistand, må have et væsentligt mindre medlemsantal end rådet og forudsættes at kunne afholde et møde om måneden.

Styrelsen skal søge hidført en koordinering af alt dansk bistandsarbejde og bør således holde sig løbende underrettet om ikke blot privat teknisk bistand til udviklingslandene, men også om den økonomiske bistand der ydes disse lande, selv om økonomisk bistand uden forbindelse med konkrete bistandsprojekter normalt ikke forudsættes at falde inden for rådets og styrelsens arbejdsområde.

Styrelsen er ansvarlig for udførelsen af projekter, kurser m. m. såvel for danske statsmidler som for FN's og særorganisationernes midler, når udførelsen er betroet Danmark.

Som allerede berørt skal det normalt ikke være rådets eller styrelsens opgave at beskæftige sig med Danmarks økonomiske bistand til udviklingslandene, som hidtil er foregået gennem de internationale organisationer, Interbanken, IFC og IDA, men det er muligt, at der i forbindelse med gennemførelsen af et teknisk bistandsprojekt opstår behov for en vis økonomisk bistand, og i sådanne tilfælde bør rådet og styrelsen have mulighed for at fremkomme med forslag sigtende på at dække sådanne behov.

Sådan økonomisk hjælp kan især tænkes i 3 former:

1. Lån fra den danske stat til vedkommende udviklingsland i tilfælde, hvor lånet anvendes til udbygning af et dansk projekt eller til indkøb af danske materialer, maskiner, apparatur el. lign.